

Matěj Anastazia Šimáček byl významným českým spisovatelem, redaktorem a nakladatelem přelomu 19. a 20. století. Podstatně zasáhl do vývoje české kritiky a do utváření mladé spisovatelské generace, která se v zapsala do dějin české literatury pod názvem Česká moderna. Přestože ve své době patřil mezi nej významnější postavy literárního a kulturního světa vůbec, dnes je jeho jméno téměř pro všechny neznámé.

Do literatury přispěl díly básnickými, prozaickými i dramatickými. Nejméně hodnotná je tvorba poetická. Těžkopádný jazyk, vhodný pro prózu, a sociální témata způsobila téměř nečitelnost Šimáčkových básní. Sociální tematika je pojítkem všech prací M. A. Šimáčka. Úspěšnějším byl zajisté na poli prozaickém a dramatickém. Jako ústřední motivy své práce si vybral zobrazení továrního prostředí cukrovarů, měšťanské společnosti a světa uměleckých salónů. Realistická drobnokresba v některých jeho dílech je dokonalou ukázkou popisného realismu.

Asi jediným Šimáčkovým přínosem do české literatury je zdůraznění problematiky dělnictva. On ovšem ještě nepojímal dělníky jako silnou sociální vrstvu, proto bylo jeho dílo opomenuto i v době, která těmto námětům přála.

Myslím, že z dnešního pohledu je M. A. Šimáček důležitou postavu jen pro literární historiky, kteří by neměli zapomenout na Šimáčkovy zásluhy na poli redaktorském a nakladatelském. V tomto ohledu určitě Šimáček patřil mezi nej vlivnější osobnosti kulturní Prahy přelomu 19. a 20. století.

Přínosem mé práce je zmapování života tohoto zapomenutého autora a připomenutí děl, které jsou dnes už možná jen inventářem archivů, ale ve své době patřily mezi díla čtená a oblíbená.